

32

OKÓLNİK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 stycznia 1969 r.

w sprawie kwalifikacji prawno-dewizowej darowizn przedmiotów przywożonych przez cudzoziemców w trybie odprawy celnej warunkowej.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) wyjaśnia się, co następuje:

Pojazdy mechaniczne i inne przedmioty wprowadzane na polski obszar celny na zasadach i w trybie odprawy warunkowej przez cudzoziemców dewizowych przybywających do Polski bywają niekiedy darowywane osobom stale zamieszkałym w kraju (krajowcom dewizowym) bez uprzedniego zgłoszenia ich przez cudzoziemca do odprawy celnej ostatecznej i bez uiszczenia przez niego cła i innych należności celnych, zabezpieczonych z samego prawa na przedmiocie darowizny.

Ponieważ w razie darowizny przedmiotów odprawionych pod względem celnym warunkowo ulega zmianie charakter przywozu ich z czasowego na stały i przedmioty podlegają wówczas cłui ewentualnie innym należnościom celnym, zabezpieczonym na przedmiocie darowizny, przeto z tej przyczyny—zarówno samo zawarcie między cudzoziemcem dewizo-

wym a krajowcem dewizowym darowizny takich przedmiotów, jako obciążonej celnymi należnościami pieniężnymi, jak i ewentualna zapłata tych należności przez krajowca dewizowego stanowią czynności obrotu wartościami dewizowymi w rozumieniu art. 4 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. z 1952 r. Nr 21, poz. 137, z 1956 r. Nr 50, poz. 223 i z 1963 r. Nr 26, poz. 155).

Na wymienione czynności wymagane jest zezwolenie dewizowe stosownie do art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej, a dokonanie ich bez zezwolenia dewizowego jest dla obu stron umowy darowizny i dla krajowca dewizowego dokonującego zapłaty zagrożone sankcjami karnymi z ustawy karnej skarbowej, nie wyłączając kary przepadku przedmiotu darowizny.

Minister Finansów: *S. Majewski*